

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' ΗΧΟΣ

Στιχηρὰ Δεσποτικα Προσόμοια
„Ηχος β'

”Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [το ακούτε](#)

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ύποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἔστιν.

”Οταν ἐν τῇ δόξῃ σου Χριστέ, ἔλθης μετ' Ἀγγέλων ἀγίων, κρῖναι τὰ σύμπαντα, ὅτε παραστήσονται, γυμνοί σοι ἄπαντες, ἀποδοῦναι ὃν ἔπραξαν, τὴν ἀπολογίαν, τότε τοῖς προβάτοις με, σύνταξον Λόγε τοῖς σοῖς, λύσιν παρασχών μοι ἐνταῦθα, τῶν πλημμελημάτων μου πάντων, ὃν περ ἐν τῷ βίῳ ἐπλημμέλησα.

Στίχ. β'. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ύπέμεινά σε, Κύριε, ύπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

”Ρῆξον τὰς σειράς μου τῶν παθῶν, ξήρανον ψυχῆς σηπεδόνας, μόνε φιλάνθρωπε, δώρησαί μοι δάκρυα τῆς κατανύξεως, τὴν καρδίαν μου φώτιτσον, τὴν ἐσκοτισμένην, λύτρωσαί με δέομαι ἐκ περιστάσεως, ζάλης, συμφορῶν ἐναντίων, καὶ ἐκ πειρασμῶν πολυτρόπων, τοῦ δεινοῦ ἐχθροῦ καὶ κοσμοκράτορος.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Λάβε ὃ ψυχή μου κατὰ νοῦν, τὴν φοβερωτάτην ἐκείνην, ὃραν τῆς κρίσεως, ὅτε τρόμος λήψεται, τὴν κτίσιν ἄπασαν, καὶ καθίστη ὁ Ὑψιστος ἐν θρόνῳ ἀστέκτῳ, λόγον εἰσπραξάμενος, τῶν πεπραγμένων ἡμῖν, σπεῦσον, διαλλάγηθι ἐνθεν τῷ κριτῇ τῶν ὅλων βιῶσα· Ἡμαρτόν σοι Κύριε, καὶ σῶσόν με.

”Ετερα τῆς Θεοτόκου ὅμοια

Στίχ. δ'. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις. καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

”Όλος ἐκ νεότητος ἐγώ, πάθεσιν αἰσχύνης δουλεύσας, καὶ ἀσωτίᾳ πολλῇ, τέλεον ἡμαύρωσα, τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, καὶ πτοοῦμαι Πανύμνητε, τὴν μέλλουσαν δίκην, ὅτε παραστήσομαι τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ· νῦν οὖν, πρὸ τοῦ τέλους μοι δίδου, κάθαρσιν Ἄγνη τῶν παθῶν μου, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Φρίττω τὸ κριτήριον Ἄγνη, καὶ τὴν τοῦ πυρὸς τιμωρίαν, τὴν αἰωνίζουσαν, καὶ τὴν ἀπαραίτητον, ὅντως ἀπόφασιν, τὸν βρυγμὸν τῶν ὀδόντων τε, καὶ τοῦ ἀκοιμήτου, σκώληκος Πανάμωμε, τὴν ἀγριότητα· ὅθεν, ἐν ὁδύνῃ καρδίας, σὲ καθικετεύω Παρθένε, τῆς φρικτῆς με ῥῦσαι κατακρίσεως.

Στίχ. ζ'. Ὁτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

”Οτε τῶν τοῦ σώματος μελῶν, μέλλῃ ἡ ψυχή μου βιαίως, διαχωρίζεσθαι, τότε μοι παράστηθι, καὶ τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν, τὰς βουλὰς διασκέδασον, καὶ τούτων τὰς μύλας, σύντριψον ζητούντων με, καταπιεῖν ἀφειδῶς, ὅπως ἀκωλύτως διέλθω, τοὺς ἐν τῷ ἀέρι ἐστῶτας, ἄρχοντας τοῦ σκότους, Θεονύμφευτε.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Παρῆλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ώς γάρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγομένη, οὕτω Παρθένος ἔτεκες, καὶ Παρθένος ἔμεινας, ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἡλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απόστιχα Μαρτυρικὰ

Τῶν ἀγίων μαρτύρων, πρεσβευόντων ύπερ ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν ύμνουντων, πᾶσα πλάνη πέπαυται, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, πίστει διασώζεται.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Χοροί μαρτύρων ἀντέστησαν, τοῖς τυράννοις λέγοντες· Ἡμεῖς στρατευόμεθα τῷ Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, εἰ καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις ἀναλώσητε ἡμᾶς, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν.

Σπίχ. τοῖς Αγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Μεγάλῃ ἡ δόξα, ἣν ἐκτήσασθε Ἀγιοι διὰ τῆς Πίστεως! οὐ μόνον γὰρ ἐν τῷ πάσχειν τὸν ἔχθρὸν ἐνικήσατε, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον πνεύματα ἀπελαύνετε, ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατροί, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Σπίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ως ἄνθος μαραίνεται, καὶ ὡς ὅναρ παρέρχεται, καὶ διαλύεται πᾶς ἄνθρωπος, πάλιν δὲ ἡχούσης τῆς σάλπιγγος, νεκροὶ ὡς ἐν συσσεισμῷ, πάντες ἀναστήσονται, πρὸς τὴν σὴν ὑπάντησιν, Χριστὲ ὁ Θεός· τότε Δέσποτα, οὓς μετέστησας ἐξ ἡμῶν, ἐν ταῖς τῶν ἀγίων σου κατάταξον σκηναῖς, τὰ πνεύματα τῶν σῶν δούλων Χριστέ.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ φωτός, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Καθίσματα Μαρτυρικὰ

Ο φαιδρύνας τοὺς Ἅγιους σου ὑπὲρ χρυσόν, καὶ δοξάσας τοὺς Ὁσίους σου ὡς ἀγαθός, ὑπ' αὐτῶν δυσωπούμενος Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον ὡς φιλάνθρωπος, καὶ τὴν εὐχὴν κατεύθυνον, ὡς θυμίαμα, ὁ μόνος ἐν Ἅγιοις ἀναπαυόμενος.

Ἀθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἷμασιν ὑμῶν, καὶ ἄγιαι αἱ σκηναί, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἔχθρὸν ἐθριαμβεύσατε καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστολοι Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ιεράρχαι, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια! τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Ἄμωμον

Καθίσματα ἔτερα

Σὲ τὸν περιβάλλοντα, τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, ἔχοντες οἱ Ἅγιοι περιβολὴν ἐν τῷ κόσμῳ, τὰς βασάνους τῶν ἀνόμων ὑπέμειναν, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησαν. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις καὶ ἡμᾶς ἐλευθέρωσον, τοῦ ἀοράτου ἔχθρου. Σωτήρ, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρώσιμα

Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Ο νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων ὡς Θεός, ἔξουσίαν ἀπάντων ἐσχηκὼς Ζωοδότα, πρόσχες ταῖς δεήσεσι τῶν δούλων σου, δεῖξόν σου τὰ σπλάγχνα τὰ φιλάνθρωπα, καὶ δίδου τὴν ἀφεσιν ψυχαῖς, ὃς μετέστησας, ἐπ' ἐλπίδι τῇ εἰς σέ, ὁ δι' εὐσπλαγχνίαν ὑπεράγαθος.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ εἴ τι ἐν βίῳ, ἥμαρτον συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὅμοιοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἅγιους Ωδὴ α' Ἡχος β' Ο Ειρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὴν Μωσέως φόδήν, ἀναλαβοῦσα βόησον ψυχή. Βοηθὸς καὶ σκεπαστής, ἐγένετο μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διωγμοὺς χαλεπούς, καὶ αἰκισμοὺς σφοδροὺς καρτερικῶς, ἐνεγκόντες Ἀθληταί, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐκ τῶν περάτων, σθένει θεῖκῷ ἐδιώξατε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ Θεοῦ λειτουργοί, καὶ Ιεράρχαι φέγγει νοητῷ, ἀπαστράπτοντες σαφῶς, πρὸς φῶς ὥδήγησαν εὐσεβείας, πάντων εὐσεβῶν τὰ πληρώματα.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπερήφανον νοῦν, ταπεινωθέντες Ὅσιοι καλῶς, κατεκλίνατε εἰς γῆν, καὶ ὑψωθέντες ἐνθέοις τρόποις, πᾶσι ταπεινοῖς βοηθεῖτε ἀεί.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπροτάτου φωτός, καὶ αἰωνίου δεῖξον κοινωνούς, εὐφροσύνης ὡς Θεός, οὓς περ μετέστησας τῶν προσκαίρων, δούλους σου πιστούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αἱ ἀσκήσει στερρῶς, ἡγωνισμέναι καὶ ἀθλητικῶς, καθελοῦσαι τὸν ἐχθρόν, σεμναὶ Γυναῖκες Θεοκυῆτορ, σὲ περιεστῶσαι, εὐφραίνονται.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῖς τεθνεῶσι δεύτερον πλέκω μέλος.

Ο Είρμος

Τῷ τὴν ἄβατον [TO AKOYTE](#)

Τῷ θανάτῳ σου, καταπατήσας θάνατον, θείας ζωῆς ἀνέβλυσας ἀΐδιότητα, ἦν παράσχου ἀγαθέ, ταῖς τῶν κοιμηθέντων ψυχαῖς, ταῖς τῶν Μαρτύρων σου, πρεσβείαις ἄφεσιν, πταισμάτων χαριζόμενος.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ο τὸ πλούσιον, ἀεὶ πηγάζων ἔλεος, τοῖς εὐσεβῶς φιλάνθρωπε προσδεχομένοις σε, ἐν τῷ οἴκῳ σου Χριστέ, ἐν τῇ θαυμαστῇ σου σκηνῇ, τόπον ἀνέσεως παράσχου Δέσποτα, τοῖς δούλοις σου ὡς εὖσπλαγχνος.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἴσχυρότατος, κατὰ θανάτου γέγονας· ὅθεν αὐτὸν ἐδέσμευσας, ἡμᾶς ῥυσάμενος, καὶ νῦν ῥῦσαι τῆς αὐτοῦ, τοὺς κεκοιμημένους φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος, τῆς σῆς ἐλλάμψεως, τὴν μέθεξιν δωρούμενος.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στερεώσασα, τὴν κλονουμένην φρένα μου, Μήτηρ Θεοῦ βεβαίωσον, θείοις προστάγμασι, τοῦ τεχθέντος ἐκ τῆς σῆς, καθηγιασμένης γαστρός, καὶ καταργήσαντος, τοῦ ἄδου Δέσποινα, τὸ ζοφερὸν βασίλειον.

Ωδὴ γ' Ο Είρμος [TO AKOYTE](#)

Στειρωθέντα μου τὸν νοῦν, καρποφόρον ὁ Θεὸς ἀνάδειξόν με, γεωργὲ τῶν καλῶν, φυτουργὲ τῶν

ἀγαθῶν, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Πυρωθέντες τῷ πυρί, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀθλοφόροι, τῶν βασανων τὴν πυράν, δροσισμῷ τοῦ παντούργοῦ, ἔσβεσαν Πνεύματος.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἀγιώτατοι Χριστοῦ, Ἱεράρχαι καὶ σεπτοί, Ὄσιων δῆμοι, ύπερ πάντων ἡμῶν, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἴερώτατος χορός, τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἐμεγαλύνθη, καὶ Γυναίων πληθύς, ἐναθλήσασα στερρῶς, δόξης ἐπέτυχον.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς ἐπὶ Σταυροῦ, ἐδωρήσω τοῖς θνητοῖς ἀθανασίαν, ἵς τυχεῖν τοὺς πρὸς σέ, καταξίωσον Χριστέ, μεταχωρήσαντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ πάντων Προφητῶν, καὶ Γυναίων ἱερῶν, Θεὸν Παρθένε, τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, δυσώπει ἐκτενῶς, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερέωσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλλειν, οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὃς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ταῖς τῆς σῆς ὡραιότητος λαμπηδόσιν, αὐγάζεσθαι τοὺς πίστει κεκοιμημένους, εὐδόκησον ὁ πλούσιος ἐλέει, μετὰ Μαρτύρων σου· σὺ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ἐν τόποις ἀναφύξεως, ὃς οἰκτίρμων, ἐν χώρᾳ Αἴβραάμ τε τοῦ ἐκλεκτοῦ σου, ἀξίωσον αὐλίζεσθαι τοὺς σοὺς δούλους, τοὺς σοὶ κραυγάζοντας· Σὺ εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Θαλάμοις οὐρανίοις περιπολεύειν, φρονίμοις ταῖς παρθένοις συνεισελθόντας, ύπόδεξαι τοὺς δούλους σου λαμπαδούχους, οὓς περ μετέστησας, τῷ σῷ βουλήματι, ἐκ τῶν προσκαίρων Δέσποτα, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νεκρωθέντα, καὶ πρὸς γῆν με ἀποστραφέντα, ἀνέστησας τεκοῦσα τὸν ζωοδότην, ἀνήγαγες ἐξ ἄδου με κατωτάτου, τὸν Θεοτόκον σε πίστει δοξάζοντα, καὶ τιμῶντα Πάναγνε, σὲ τὴν Πανύμνητον.

Ωδὴ δ' Ο Εἰρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυξτε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκτίκοα καὶ ἐφοβήθην, ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἀγίου, κατασκίου ἐπεδῆμησας Χριστέ.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Οἱ τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, μιμησάμενοι καλῶς, κατατεινόμενοι ἔχαιρον, πολλαῖς βασάνοις, τὰς αἰωνίζουσας ἀντιδόσεις σκοποῦντες, ὃν τυχόντες, μακαρίζονται ἀεί.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Νόμους τηροῦντες τοῦ Πνεύματος, Ἱεράρχαι προφρόνως, ἐπωκείλατε λαούς, ὡς κυβερνῆται πανάριστοι, πρὸς θεῖον ὄρμον, καὶ μετατεθέντες ἐκ τῶν κάτω θορύβων, πρὸς γαλήνην μετηνέχθητε ζωῆς.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Γῆς παρεπίδημοι ὥφθητε, μεταθέντες Πατέρες, τὸ πολίτευμα ὑμῶν ἐν οὐρανοῖς, καθὼς γέγραπται, εὐσεβιοφρόνως, καὶ σαρκὸς τὰ πάθη, χαλινώσαντες πόνοις ἐγκρατείας, τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Νέκρωσιν θείαν ποθήσασαι, τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, προξενοῦσαν ἀληθῶς, διὰ βασάνων καὶ θλίψεων, καὶ ἐγκρατείας, τίμιαι Γυναῖκες, ἡξιώθητε ταύτης, δυσωποῦσαι τὸν Χριστὸν ύπερ ἡμῶν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ὕν μετεβίβασας Κύριε, τῶν προσκαίρων τοῦ βίου, πολυάριθμον πληθύν, ἐν ὁρθοδόξῳ λατρεύσασαν, λόγε τῇ πίστει, πάσῃ σωζομένων, τῇ πληθύῃ συνάψας, αἰωνίου καταξίωσον ζωῆς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὄρος κατάσκιον βλέπει σε, ἀρεταῖς ὁ Προφήτης, Θεοτόκε Αββακούμ, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἀνθρώποις ὁ Θεός, ἀφράστως ἀρετῇ, καλύψας οὐρανούς, καὶ τὸ γένος ἀνθρώπων, διασώσας ἐκ φθορᾶς.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ὑμνῶ σε· ἀκοὴν γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· ἔως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα, διὸ τὴν πολλήν σου ἀγαθότητα, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω πολυέλεε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐλπίδι, καὶ ἀγάπῃ ζήσαντας, καὶ φρονήματι ὁρθοδόξῳ, τῆς ύπερ νοῦν δόξης σου ἀξίωσον τοὺς σοὺς οἰκέτας Χριστέ, τῇ πολλῇ φιλανθρωπίᾳ σου, τῶν εὐκλεῶν Μαρτύρων ταῖς δεήσεσιν.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ως ἔχων, τῆς τρυφῆς ἀέναον, τὸν χειμάρρουν ἀεὶ ποτίζεις, τοὺς ἐκλεκτοὺς Κύριε, μεθ' ὃν καὶ νῦν τοὺς μεταστάντας Χριστέ, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, παρὰ τὸ ὄδωρ θρέψον τῆς ἀφέσεως.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Σὺ ζώντων, κυριεύεις Δέσποτα, καὶ θανάτου ἔξουσιάζεις. Σὺ τοὺς ἐκ γῆς χώματι, δυνάμει σου ἔξανέστησας· διὸ τοὺς πρὸς σὲ μεταφοιτήσαντας, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Σῶτερ κατασκήνωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ίάσω, τὸ τῆς Εὔας σύντριμμα, καὶ τὴν πάλαι ταλαιπωρίαν· τὸν κτίστην γὰρ τέτοκας, τοὺς πτώματι καταρραγέντας ἡμᾶς, ἀνορθῶσαι τὸν δυνάμενον, Θεογεννῆτορ μόνη Μητροπάρθενε.

΄Ωδὴ ε' Ό Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Τὴν ἀχλὺν τῆς ψυχῆς μου, Σωτήρ μου διασκεδάσας, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου καταύγασόν με, ὡς μόνος τῆς εἰρήνης Βασιλεύς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ ποθοῦντες οἰκτίρμον, ἐμίσησαν πάντα κόσμον, οἱ γενναῖοι Ἀθλοφόροι, προσομιλοῦντες βασάνοις, ἀπαρνήσει τῆς σαρκός.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴεράρχαι Προφῆται, καὶ Ὅσιοι θεοφόροι, ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι, φωταγωγοῦντες τὴν κτίσιν, σκότος λύετε παθῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ ὄσιοι Πατέρες, Προφῆται καὶ Ἱεράρχαι, καὶ ἀοίδιμοι Γυναῖκες, σοὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, εὐηρέστησαν Χριστῷ.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴκετεύομεν Σῶτερ, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν τῷ χορῷ τῶν ἐκλεκτῶν σου κατασκηνώσας, μετόχους δεῖξον κρείττονος ζωῆς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παναγία Παρθένε, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων, καὶ Ὅσιων καὶ Δικαίων, πάσης ἡμᾶς τυραννίδος, ἔξελοῦ τῶν πειρασμῶν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

΄Ο Εἰρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Νενεκρωμένους ἡμᾶς, καὶ τεθειμένους ἐν φρουρᾷ, ἥγειρας ἐκ ζοφερῶν τοῦ ἄδου κευθμῶνων, ἀρπάσας ἀγαθέ, καὶ δέιξας ἀγίων Μαρτύρων στρατεύματα.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς παραγέγονας Χριστέ, δέξαι νῦν, τοὺς εὐσεβῶς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ κόλποις Ἀβραάμ, καὶ μετὰ Λαζάρου αὐτοὺς κατασκήνωσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ἐλυσας Δέσποτα, τὸν χρόνιόν μου καὶ μακρὸν πόλεμον, τὸν πρὶν πρὸς σέ, μεσίτης καὶ πρέσβυς εἰρήνης γεγονώς, καὶ νῦν τοὺς σοὺς δούλους, οἰκτείρας ἀνάπταυσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Υπὸ τὴν σκέπην σου, οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ, ζήσονται. Μήτηρ Θεοῦ, τὸν γὰρ ζωοδότην ἐγέννησας ἡμῖν, τὸν ζωοποιοῦντα, τὰ πάντα βουλήματι.

΄Ωδὴ ζ' Ό Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Βυθῷ ἀμαρτημάτων, συνέχομαι Χριστέ, καὶ τρικυμίᾳ τοῦ βίου χειμάζομαι, ἀλλ' ὥσπερ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ θηρός, κἀμετὶ τῶν παθῶν ἀνάγαγε, καὶ διάσωσον Σωτίρ.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στερρότητι καρδίας, ἔχθρὸν οἱ ἀθληταί, καταπαλαίσαντες, τοῦτον κατέβαλον, καὶ ἔλαβον νίκης στέφος ἐκ Θεοῦ· διὸ ἐκτενῶς πρεσβεύουσι, τοῦ σωθῆναι νῦν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ τοὺς Ἱεράρχας, τιμήσωμεν πιστῶς, καὶ τοὺς Ὁσίους αὐτοῦ μακαρίσωμεν, σφέζόμενοι ταῖς δεήσεσιν αὐτῶν, ἐκ πάσης ὄργῆς καὶ θλίψεως, καὶ κακίας τοῦ ἔχθροῦ.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνήθλησε Γυναίων, ὁ ἔνθεος χορός, καὶ ἐν ἀσκήσει Θεὸν ἐθεράπευσε, καὶ ἔτυχε Βασιλείας οὐρανῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς τὸν κόσμον σου, σῶσον μόνε Ἰησοῦ.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

΄Ο πλάσας ζωοδότα, τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας ἀνάπαυσον, τὴν ἄφεσιν παρεχόμενος αὐτοῖς Χριστέ, τῶν κακῶν ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ οἰκτίρμων Ἰησοῦ.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Άγια Θεοτόκε, ἀγίασον ἡμῶν, τοὺς λογισμούς, καὶ τὸ φρόνημα στήριξον, καὶ σῶσον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ πονηροῦ, ἀτρώτους ἡμᾶς δοξάζοντας, σοῦ τὸ ἔλεος ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

΄Ο Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

΄Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Τῆς ἀφράστου καὶ θείας λαμπρότητος, ἔνθα τῶν Μαρτύρων χοροὶ καταξίωσον, οὓς ἀπὸ γῆς μετέστησας, παντουργῷ σου βουλήσει φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

΄Ελλαμφῆναι τῷ κάλλει τῆς δόξης σου, τοὺς καταλιπόντας τὸν βίον ἀξίωσον, καὶ πρὸς τὸ φῶς σου Δέσποτα, μετακεχωρηκότας τὸ ἄφραστον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

΄Ρυομένη προθύμως ἐπίφανον, τοὺς προσκαλουμένους σε, Πάναγνε Δέσποινα, ἡ τὸν Χριστὸν γεννήσασα, τὸν ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

΄Ωδὴ ζ' Ό Εἰρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ](#)

Τὰ Χερουβεὶμ μιμούμενοι, Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, ὑπέγαλλον βιῶντες· Εὐλογητὸς εἰ̄ ὁ Θεός, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες, ταῦτα πάντα, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος, καὶ δεδοξασμένος, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπομονῆ κατέβαλον, οἱ Ἅγιοι τὸν Βελίαρ, ὑπενεγκόντες πᾶσαν πεῖραν βασάνων χαλεπῶν, ὅτι ἐν ἀληθείᾳ τὸν Θεὸν ἡγάπησαν, τὸν παθόντα διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν. Αὐτῶν προσευχαῖς, σῶσον πάντας Λόγε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτοειδεῖς Ἱεράρχαι, καὶ Ὀσιοὶ καὶ Προφῆται, καὶ Ἱερομαρτύρων ἡ ἀξιάγαστος πληθύς, καὶ Γυναικῶν ἀγίων, ἄγιος κατάλογος, ἐν ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει λάμψας φαιδρῶς, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεί, δέησιν ποιεῖσθε, ὅπως ἐλεηθῶμεν.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνθα ὀδύνη πέφευγε, στεναγμός τε καὶ λύπη, ὅπου τὸ φῶς ἐκλάμπει, Χριστέ, τοῦ σοῦ προσώπου, ἐνθα ἀγίων δῆμοι, νῦν περιχορεύουσι, τάξον πάντας τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν, τὰ πταίσματα αὐτῶν, πάντα παραβλέψας, ὡς μόνος ἐλεήμων.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μετὰ μαρτύρων ἄχραντε, καὶ Ὀσίων Πατέρων, καὶ Προφητῶν πασῶν τε, τῶν ὁσίων Γυναικῶν, τὸν ἐν ἀγίοις μόνον ἐπαναπαυόμενον, ἐκδυσώπει ἡμᾶς καθαγιάσαι ἀγνή, ἀγίαις ἐν φωναῖς, τοὺς δοξολογοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ο Εἱρμὸς [ΤΟ ΑΚΟΥΣΤΕ](#)

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερρίπισε, Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παισί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὃν εὐλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπταυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ο ὃν καταβέβηκας, ἐπὶ τὸ σῶσαι, τὸ πάλαι πλανώμενον, ἀνθρώπων γένος Κύριε· διό σε οἱ Μάρτυρες, ἀεὶ καθικετεύουσι, τούτους οὓς μετέστησας ἐκ γῆς, ἐν γῇ πραέων, Σῶτερ ἀνάπταυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Νεκρώσει τὴν νέκρωσιν, ἀπετινάξω, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, αὐτὸς μόνος γενόμενος, καὶ νῦν τῆς νεκρώσεως, τῆς ἀμαρτίας Δέσποτα, λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, δεικνύς, καὶ κληρονόμους, τῆς Βασιλείας σου.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Πολλή σου καὶ ἄφατος, ἡ εὐσπλαγχνία, ἀμέτρητος ἄβυσσος, ἡ τῆς φιλανθρωπίας σου· πταισμάτων οὖν ἄφεσιν, τοῖς μεταστᾶσι Χριστὲ δίδου, καὶ τῇ χάριτι τῇ σῇ κεκαθαρμένους, αὐτοὺς ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Αὐχνία γεγένησαι, τῆς θείας δόξης, ἀπαύγασμα φέρουσα, Παρθένε διὰ Πνεύματος, ἡμῖν φανερούμενον, καὶ τὴν τοῦ ἥδου ἀχλύν, φέγγει τῆς Θεότητος αὐτοῦ, ἔξαφανίζον θεοχαρίτωτε.

Ώδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὸν ἐν τῇ βάτῳ Μωσῆ, τῆς Παρθένου τὸ θαῦμα, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει, προτυπώσαντα ποτέ, ύμνεῖτε εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐρεῖσαν τὸ αἷμα ὑμῶν, καθηγίασε πᾶσαν, Ἀθλοφόροι τὴν κτίσιν, καὶ ἐξήρανε σαφῶς, τὴν χύσιν τῆς ἀπάτης, καὶ τῶν πιστῶν τὰς ψυχάς, κατήρδευσε πλουσίως.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ωφθη χορὸς Ἀσκητῶν, Ἱερέων τε δῆμος, καὶ Γυναιών ἀγίων, Προφητῶν τε εὐκλεῶν, ὁμότιμος Ἀγγέλων, ἀγγελικῶς ἐπὶ γῆς, ἐν Πνεύματι βιώσας.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὓς ἔξ ἡμῶν Ἰησοῦν, προσελάβου ἐν κόλποις, Ἀβραὰμ κατατάξας, μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν, ἀνάπαυσον, παρέχων, ἀμαρτημάτων αὐτοῖς, ώς πανοικτίρμων λύσιν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοκυῆτορ ἀγνή, μετὰ πάντων Μαρτύρων, Προφητῶν καὶ ὄσίων, καὶ ἀγίων Γυναικῶν, καὶ Ἱερομαρτύρων, κατοικτειρῆσαι ἡμᾶς, τὸν Σωτῆρα δυσώπει.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐδειξας ἡμῖν, τοῦ δυσμενοῦς θανάτου, τὰς διεξόδους ώς ἀθάνατος, τῇ θείᾳ δυνάμει σου, τὰς εἰσόδους δὲ ἐγνώρισας, τὰς τῆς ζωῆς ἀθάνατε, ἦς περ οἱ Μάρτυρες σου, νῦν ἐπαξίως ἐπέτυχον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Κάλλους νοητοῦ, τοῦ σοῦ κατατρυφῆσαι, τοὺς μεταστάντας καταξίωσον, τὸ αἴσχος τὸ δύσμιρφον, ἐκκαθαίρων, ώς φιλάνθρωπος, τῆς ἀμαρτίας Δέσποτα· μόνος γὰρ ἀνεδείχθης, τῆς ἀμαρτίας ἐλεύθερος.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ωρθωσας ἡμᾶς, Χριστὲ τοὺς πεπτωκότας, εἰς χοῦν θανάτου, τῷ θανάτῳ σου ζωὴν χαριζόμενος, καὶ τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον, καὶ χαρμονὴν ἀίδιον, ἦς νῦν τοὺς μεταστάντας, ώς ἐλεήμων ἀξίωσον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μέγα καὶ φρικτόν, ὑπάρχει Θεομῆτορ, τῆς σῆς λοχείας τὸ μυστήριον· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ὃν ὁ θάνατος οὐκ ἔστεξε, καὶ τάφος οὐ διέλυσεν· ὅθεν σε Παναγία, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν.

Ώδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς ΤΟ ΑΚΟΥΤΕ

Τὴν ὑπερφυῶς σαρκί, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, προεκλάμψαντα Λόγον, ἐν ὅμνοις ἀσιγήτοις, μεγαλύνωμεν πιστοί.

Στίχ. Ἀγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ίσχυροί κατὰ παθῶν, δυνατοὶ κατὰ ἔχθρῶν, φανέντες Ἀθλοφόροι, ἀπηνέγκατε νίκην, ἀθλήσαντες νομίμως, καὶ στεφθέντες ἐκ Θεοῦ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ώξ Θεοῦ Ἱερουργοί, καὶ Ποιμένος τοῦ καλοῦ, μιμηταὶ γεγονότες, ἐποιμάνατε αὐτοῦ, τὰ θρέψατα ὁσίως, Ἱεράρχαι εὐκλεεῖς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Σὺν ὄσίοις Ἄσκηταῖς, καὶ Προφήταις ἰεροῖς, τιμήσωμεν Γυναίων, ἀθλησάντων τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἐν ἀσκήσει, καθελόντων τὸν ἔχθρον.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ύπερ ἡμῶν.

Ἡ πανένδοξος Χριστέ, τῶν Ὁσίων σου πληθύς, ἀπαύστως δυσωπεῖ σε. Οὓς μετέστησας πίστει, μετόχους αἰωνίου, δεῖξον Κύριε ζωῆς.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φιλοικτίριμονα Θεόν, ἡ κυήσασα σαρκί, μετὰ πάντων Ἀγίων, καθικέτευε ἀεί, κινδύνων ἡμᾶς σῶσαι, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας

'Ο Εἱρμὸς ΤΟΑΚΟΥΤΕ

Ἡ τὸν πρὸ Ἡλίου φωστήρα, τὸν Θεὸν ἔξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπτανσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ἐχων ἔξουσίαν καὶ ζώντων, καὶ νεκρῶν ζωαρχικώτατε, τοῖς ἀπὸ γῆς πρὸς σὲ μεταφοιτήσασι, κληρουχίαν ἐν οὐρανοῖς, παράσχου καὶ λαμπρότητα, τὴν τῶν ἀγίων Δέσποτα, καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀθλοφόρων σου.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Λόγος ὃν ὁ πάλαι, τὸ εἶναί μοι διδοὺς ζωαρχικώτατε, καὶ τὸ εῦ εἶναι πάλιν χαριζόμενος, ἐν τοῖς κόλποις τοῖς ὄρεκτοῖς, Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ὡς ἐλεήμων κατασκήνωσον.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Ολος χρηματίζεις Σωτήρ μου, γλυκασμὸς φωτοειδέστατος, ὅλος ὑπάρχεις ἔφεσις ἀκόρεστος, τὸν χειμάρρουν τὸν τῆς τρυφῆς, καὶ ὕδωρ τῆς ἀφέσεως, τοὺς κοιμηθέντας πότισον, ἀκαταπαύστως σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ τὴν Θεοτόκον ἀξίως, οἱ πιστοὶ νῦν μακαρίζομεν, τοῖς θεοπνεύστοις λόγοις σου ἐπόμενοι· σὺ γὰρ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐκυοφόρησας, τὸν τοῦ θανάτου λύσαντα, τὴν δυναστείαν Μητροπάρθενε.

Στιχηρὰ τῶν Αἵνων Μαρτυρικὰ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, λαβόντες οἱ ἄγιοι Μάρτυρες, ὅπλον ἀκαταγώνιστον, πᾶσαν τοῦ διαβόλου τὴν ἰσχὺν κατήργησαν, καὶ λαβόντες στέφος οὐράνιον, τεῖχος ἡμῖν γεγόνασιν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τῶν ἀγίων σου τὰ πλήθη, δυσωποῦσί σε Χριστέ, ἐλέησον Σωτὴρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πόλις καὶ χώρα, τιμῇ ὑμῶν τὰ λείψανα, ὃ ἀθλοφόροι Μάρτυρες· ὑμεῖς γὰρ νομίμως ἀθλήσαντες, στέφανον οὐράνιον ἐλάβετε, καὶ διὰ τοῦτο Ἱερέων ἐστὲ τὸ καύχημα, Βασιλέων τὸ νῖκος, Ἐκκλησιῶν ἥτις πρέπεια.

Νεκρώσιμον

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Οἵμοι οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχή, χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος! οἵμοι πόσα δακρύει τότε, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἔλεων αὐτήν! πρὸς τοὺς Ἀγγέλους τὰ δύματα ῥέπουσα, ἀπρακτα καθικετεύει, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα. Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς, τοῖς μεταστᾶσι τὴν ἀνάπαυσιν, παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

”Οτε ἐκ τοῦ ξύλου [ΤΟΑΚΟΥΤΕ](#)

”Ολην τὴν ζωὴν μου ἐν κακοῖς, καταδαπανήσας ὁ τάλας, νῦν κατελείφθην Ἄγνη, πάστης ὅλος ἔρημος, ἀγαθῆς πράξεως, προσεγγίζοντα βλέπων δέ, τὸν θάνατον, οἴμοι! τρέμω τὸ κριτήριον τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ· οὗ περ ἔξελοῦ με Παρθένε, καὶ πρὸ τῆς ἀνάγκης ἐκείνης, Δέσποινα ἐπίστρεψον, καὶ σῶσόν με.

Ἀπόστιχα τῶν Αἴνων

”Οτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν [ΤΟΑΚΟΥΤΕ](#)

”Ρύμην τοῦ θανάτου καὶ φθοράν, σοῦ τῷ ζωηφόρῳ θανάτῳ, καθεῖλες Δέσποτα, πᾶσι δὲ ἐπήγασας, ζωὴν αἰώνιον, καὶ νεκροῖς ἔξανάστασιν, Σωτὴρ ἐδωρήσω· ὅθεν σου δεόμεθα, καὶ νῦν ἀνάπαυσον, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τῆς ἀθανάτου σου δόξης, τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἔξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

”Ινα τοὺς ἀνθρώπους κοινωνούς, θείας βασιλείας ἐργάσῃ, Σταυρὸν ὑπέμεινας, θάνατον ἐκούσιον, καταδεξάμενος· διὰ τοῦτο δεόμεθα, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, μετόχους ἀνάδειξον τῆς βασιλείας σου, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους, τούτους καταξίωσον, Φιλάνθρωπε.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Σῶσαι τὸ σὸν πλάσμα βουληθείς, τῆς οἰκονομίας τὸ ὄντως, βαθὺ μυστήριον, χαίρων ἔξετέλεσας ὡς ὑπεράγαθος, καὶ τιμῆς ἔξηγόρασας, τὸν σύμπαντα κόσμον, αἴματι τιμίῳ σου· διὸ δεόμεθα, πίστει τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας, μετὰ τῶν ἀγίων ἀπάντων, τῆς ἀπολυτρώσεως ἀξίωσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς τὸν αἰῶνα δοξάσαντα.

Τρόμῳ, τῷ φρικτῷ καὶ φοβερῷ, θρόνῳ σου Χριστὲ παρεστῶτες, οἱ ἀπ' αἰῶνος νεκροί, ψῆφον ἀναμένοντες, τὴν σὴν δικαίαν Σωτὴρ, καὶ τὴν θείαν ἐκδέχονται δικαιοκρισίαν, τότε φεῖσαι Δέσποτα, Σῶτερ τῶν δούλων σου, πίστει τῶν πρὸς σὲ μεταστάντων, καὶ τῆς ἀιδίου τρυφῆς σου, καὶ μακαριότητος ἀξίωσον.

Δόξα... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Δεῦτε τὴν Μητέρα τοῦ φωτός, ὕμνοις ἀσιγήτοις βοῶντες, πάντες δοξάσωμεν· αὕτη γὰρ ἐκύησε τὴν

σωτηρίαν ἡμῶν, καὶ τὸ χαῖρε προσάξωμεν, ὡς μόνῃ τεκούσῃ, πάντων ἀρχαιότατον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν. Χαίροις ἡ τὴν Εὑαν τεκοῦσα, πάλιν ἀναπλάσαντα. Χαίροις, ἔχραντε Παρθένε ἀπειρόγαμε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Οἱ Μακαρισμοὶ [TO AKOYTE](#)

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ νίοι Θεοῦ κληθήσονται.

Τὴν φωνήν σοι προσάγομεν, τοῦ Ληστοῦ καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τοῦ Χριστοῦ τὰ παθήματα, μιμησάμενοι Μάρτυρες, πάθη ποικίλα βροτῶν, ἀεὶ θεραπεύετε.

Μακάριοί ἔστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ.

Σὺν Προφήταις Ἀπόστολοι, σὺν Ὁσίοις Διδάσκαλοι, τῷ πάντων Δημιουργῷ, καλῶς εὐηρέστησαν.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μετὰ πάντων ἀνάπαυσον, τῶν Ἅγιων σου Κύριε, οὓς προσελάβου πιστούς, δεόμεθα δούλους σου.

Δόξα...

ὝΩ Τριάς ὁμοούσιε, τοὺς ὑμνοῦντάς σε οἴκτειρον, ἐκ τῶν σκανδάλων ἐχθροῦ, πάντας λυτρούμένη ἀεί.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, μὴ παρίδῃς Πανάμωμε, σώζουσα ἡμᾶς ἐκ πολλῶν πταισμάτων καὶ θλίψεων.